

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. Асеновград, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Мария Ат. Терзиева

при участието на секретаря Й.ка Ст. Тянева
като разгледа докладваното от Мария Ат. Терзиева Гражданско дело №
20215310102197 по описа за 2021 година

Иск на основание чл. 42 от ЗН.

Ищците З. Д. Ч. и С. Д. Ч. твърдят, че са наследници по закон на Д.Ж. Ч. (А.Р. Ч.) – починал, като негови деца, а ответникът ЕМ. Р. Ч. е син на неговия брат – Р.Ж. Ч. (Р.Р. Ч.). Бащата на двамата братя – Ж.М. Ч. им предоставил свой имот в неурбанизираната територия местност „Базето“, посочена в строителните документи към с.Джурково, община гр.Лъки, в който си построили през 1965 г. двуетажна, двуфамилна жилищна сграда. Понастоящем имотът пак бил в земеделска територия, която по КК се числи към с.Здравец, община Лъки. Страните са живяли в сговор, всеки си е владял и стопанисвал своята част - съответно обект, и е нямало никакви проблеми за собственост и ползване. Ищците твърдят, че през 2019 г. са ангажирали лицензиран геодезист за кадастрално заснемане на сградата и самостоятелните обекти в нея. Тогава разбрали, че ПИ с КИ № 31423.4.18 по КК на с.Здравец, в който тя е построена, водещ се като нива с площ 2.441 дка в земеделска територия, местност „Базето“, е записан на името на ответника с посочено основание: “Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по завещание № 15, том I, рег.№ 169, дело № 79 от 22.01.2019 г., издаден от СВп гр.Асеновград.” Това са номерата на акта за вписване на “завещание”, направено в писмена форма от името на Ж.М. Ч. с дата 27.01.2003 г. и обявено по молба на ответника с протокол от 21.01.2019 г. по н.д. № 1/2019 г. на нотариус Р.Й., според отбелязването на нотариуса върху него и в протокола. Ищците твърдят, че има противоречия в текста на завещателните разпореждания. На тях не им бил известен обема на наследството на дядо им Ж.М. Ч.. Интересите им обаче се засягат сериозно, тъй като “завещанието” е използвано от ответника по отношение на описания по-горе имот, който се е водил на името на Ж. Ч.. Твърдят, че “завещанието” не е писано и не е

подписано от наследодателя им Ж.М. Ч.. В удостоверението за наследници на Ж. Ч., за наследниците му било отразено, че е роден на 08.04.1912 г. и починал на 15.02.2003 г., или 19 дни след датата на завещанието на 91 години. Освен, че е бил необразован, към датата на завещанието е бил в напреднала старческа възраст и в недобро физическо състояние – лежачо болен, които фактори правят абсурдно вписаният документ “завещание” да е изпълнен на тази дата и подписан от Ж. Ч.. Почеркът, с който е изписан текста на обявеното „завещание“ било като на много по-млад човек. Ищите твърдят, че обявеното „завещание“ в писмена форма е нищожно на основание чл.42 б.”б” във връзка с чл.25, ал.1 от Закона за наследството. Съгласно чл.25 ал.1 от ЗН саморъчното завещание следва да бъде изцяло написано ръкописно от самия завещател, да съдържа датата, когато е съставено, и да е подписано от него. “Завещанието” е нищожно, тъй като не е било написано и подписано от починалия Ж.М. Ч. на посочената в него дата. Ето защо за ищите е налице правен интерес от водене на настоящото дело поради факта, че те като наследници по закон на баща си Д. Ч., починал 2012 г., са такива и на дядо си Ж. Ч., починал 2003 г. Ответникът е предприел действия по обявяване на “завещанието”, съставено от името на Ж. Ч., и по вписването му в имотен регистър, с което е изразил юридически воля да се ползва от него. Ползвал го е след като то е отразено като основание за записването му като собственик на ПИ с КИ № 31423.4.18 по КKKP на с.Здравец, м.“Базето“, община Лъки, което обстоятелство е посочено и в Заповед № 18-4456-21.04.2021 г. на Началник СГKK гр.Пловдив, при изменение на KK на с.Здравец. Ето защо молят да се постанови решение, с което да се обяви за нищожно саморъчното завещание с дата 27.01.2003 г. от името на Ж.М. Ч. в полза на ответника Е.Р. Ч., обявено на 21.01.2019 г. от нотариус Р.Й. с протокол по н.д. № 1/2019 г. по описа на същата, вписано с акт № 15, том 1, дело № 79/2019 г., вх.рег. № 169/22.01.2019 г. на СВп гр.Асеновград. Ангажират доказателства, претендират разноски.

В срока по чл. 131, ал.1 от ГПК е постъпил отговор от ответника ЕМ. Р. Ч., с който твърди, че исквата молба е необоснована и недопустима, а предявените искове с нея недоказани. Твърди, че завещанието е чернова, написано от него и подписано пред него от Ж.М. Ч.. Завещанието е написал по молба на Ж. Ч. за благодарност, че е живял при него и само неговото семейство се е грижил за него. Ответникът твърди, че Ж. Ч. го е помолил да му напише примерна чернова, диктувана от него, в която да му завещае всичко негово, която чернова да занесе в кметството на с.Козаново, за му бъде заведена по чл.83 от ЗННД. По този закон, когато в населеното място нямало нотариус или Районен съдия по вписванията, кмета на населеното място удостоверявал подписа на частни документи. Кмета З.П. прочел черновата на завещанието и попитал Ж. Ч. защо не е вписал в него жената на Е. – С.Р. Ч.. Ответникът под диктовката на Ж. Ч. написал нова чернова на завещанието. Кмета З.П. го напечатал, подпечатал и нотариално го заверил срещу 3 лева таксови марки. Освен това твърди, че е лъжа, че Ж. Ч. е предоставил своя имот на двамата братя, тъй като след 1947 г. до 1993 г. имотът е бил отнет, национализиран и одържавен. През 1965 г. Община гр.Лъки дала на Р. и А. Ч.и 3 дка за временно лично ползване и 500 кв.м. парцел да си построят дом. Издадено било строително разрешение № 90/20.05.1965 г. През 1993 г. по време на реституцията процесния имот бил върнат на тримата братя – Р., С. и Т. Ч.и като нива,

къщата на двамата братя Р. и Д. Ч.и била изоставена през 1986 г., тъй като те се изселили в с.Козаново. Моли съда да му се даде възможност да сключи съдебна спогодба с ишците. Ангажира доказателства, претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните доказателства, с оглед становището на страните и разпоредбите на чл. 235 от ГПК, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Наследодателят на страните Ж.М. Ч., бивш жител на село Козаново е починал на 15.02.2003 год., като е оставила за свои законни наследници: Д. Рова П. – дъщеря /починала на 08.12.1992 г./, С.В.И. – дъщеря Д., Е. С.П. – син Д., К. С.П. – син Д. /починал на 04.1.2001 г./, Й. К.ов П. – син К., Н. К.ова П. – дъщеря К., Р.Ж. Ч. - син /починал на 19.07.1999 г./, К. Р. Ч. – син Р. и ЕМ. Р. Ч. – син Р., Д.Ж. Ч. – син /починал на 10.05.2012 г./, З. Д. Ч. – дъщеря Д. и С. Д.ов Ч. – син Д..

От ишците по делото са представени: копие от завещание с дата 27.01.2003 г., Протокол за обявяване на саморъчно завещание от Нотариус Р.Й., Строително разрешение от 20.05.1965 г., Строителен протокол, Заповед от АГКК/21.04.2021 г., Скица проект от 21.04.2021 г., Скица на ПИ, Характеристика на ПИ в земеделска територия и данъчна оценка.

От удостоверение за идентичност на лице с различни имена е видно, че името Д.Ж. Ч. и А.Р. Ч. са имена на едно и също лице.

От удостоверение за идентичност на лице с различни имена е видно, че името Р.Ж. Ч. и Р.Р. Ч. са имена на едно и също лице.

От удостоверение за идентичност на лице с различни имена е видно, че името Ж.М. Ч. и Р. М. Ч. са имена на едно и също лице.

От ответника по делото са представени: Завещания, написани саморъчно и печатно със заверка на Кмета на село Козаново, НА от 1998 г., Решения № 1189 А/01.10.1998 г. и № 1189/24.03.1993 г. на ПК Лъки, Постановление за отказ да се образува досъдебно производство на РП Асеновград от 09.02.2021 г., Удостоверение и Дялове от ТПК, Разписки, Решения на ОНС Смолян, Препис-извлечение от Акт за смърт на Ж.М. Ч., Скици на ПИ, Строителен протокол, Строително разрешение.

По молба на ответника, в който било съхранявано универсално завещание на Ж.М. Ч. от 27.01.2003 год., Р.Й. - Нотариус в района на РС Асеновград, с рег. № 695 на Нотариалната камара, обявила представеното и от ответника завещание на 21.01.2019 год., като издала и препис от него. Завещанието е било вписано в службата по вписвания при РС Асеновград на 22.01.2019 год. под вх. № 169, Акт № 15, том 1, дело № 79. Универсалното завещание на наследодателя било изготвено саморъчно, като с него същия е оставил в полза на внука си – ответника ЕМ. Р. Ч. цялото движими и недвижимо имущество, което е притежавала преди смъртта си. Саморъчното универсално завещание, предмет на разглеждане в производството, ишците твърдят че не било подписано от завещателя Ж.М. Ч., както не било изписано собственоръчно от него.

С отговора на ИМ и лично в съдебно заседание това се признава от ответника ЕМ. Р. Ч., поради което не бе допусната графологична експертиза, която да изследва подписа и почерта на завещателя и ответника.

Съдът следва да приеме за безспорно установено в производството, че завещателните разпореждания в саморъчното универсално завещание на Ж.М. Ч. от 27.01.2003 год., обявено с протокол на 21.01.2019 год. от Р.Й., нотариус в района на РС Асеновград, с рег. № 659 на Нотариалната камара, не са били изписани собственоръчно от завещателя Ж.М. Ч., както и положения на същото подпис на „завещател“ не е бил негов. Съгласно чл. 42, б. „б“ от ЗН, на който се позовава ищеца, завещателното разпореждане е нищожно, когато при съставянето на завещанието не са спазени разпоредбите на чл. 24, съответно чл. 25, ал. 1 от ЗН. Съгласно чл. 25, ал. 1, предложение първо от ЗН „саморъчното завещание трябва да бъде изцяло написано ръкописно от самия завещател“. Тъй като завещанието не е написано ръкописно от завещателя, то не са спазени изискванията за неговата валидност, поради което е недействително и завещателното разпореждане нищожно, съгласно чл. 42, б. „б“ от ЗН. Саморъчното написване е предписаната императивно от закона форма за действителност на завещанието, елемент от самия фактически състав на завещателния акт, без наличието на който последният не е валиден. Ето защо само на това основание искът следва да бъде уважен и завещанието да бъде обявено за нищожно. Без значение е това кой се е грижил за завещателя, както и каква е била действителната му воля, след като не е била надлежно обективирана, за да породи правните последици на завещанието.

Поради изложеното съдът намира, че искът следва да бъде уважен като основателен и доказан. С оглед изхода на спора следва на ищеца да бъдат присъдени направените по делото разноски общо в размер на 650 лева, съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК, от които: 50 лв. платена държавна такса за образуване на производството и 600 лева заплатено възнаграждението за адвокат.

Водим от горните съображения, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА нищожността на завещателно разпореждане от 27.01.2003 година на Ж.М. Ч., ЕГН *****, бивш жител на село Козаново, общ. Асеновград, починала на 15.02.2003 год., обявено с протокол на 21.01.2019 год. от Р.Й., нотариус в района на РС Асеновград, с рег. № 695 на Нотариалната камара, вписано в службата по вписвания при РС Асеновград с вх.рег. № 169, Акт 15, том 1, нотариално дело № 79/22.01.2019 год., на основание чл. 42, б. „Б“, във вр. с чл. 25, ал.1, предложение първо от ЗН.

ОСЪЖДА ЕМ. Р. Ч., ЕГН: ***** от село Козаново общ. Асеновград, ул. „Чая“ № 20, да заплати на: З. Д. Ч., ЕГН ***** от село *** и С. Д. Ч., ЕГН ***** от ***, направените по делото разноски в размер на **650 лева** (шестотин и петдесет).

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред ПОС, в двуседмичен срок от връчването му, от страните.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____